

Büyük Hayırsever İzzet Baysal'ın Sağ Kolu
Ahmet Baysal'ın Hikâyesi

Hayırların Mühendisi

Selami Özsoy

phoenix

İçindekiler

İkinci baskıya önsöz.....	9
Sunuş.....	13
Birinci önsöz	17
İkinci önsöz.....	21
1. Bölüm	
Cihannümalın evin sakinleri	25
<i>(Çocukluğu)</i>	
2. Bölüm	
On bir yaşında taşradan Galatasaray'a	53
<i>(Gençliği)</i>	
3. Bölüm	
İTÜ'de "Çiroz" Ahmet.....	79
<i>(Üniversite yılları)</i>	

4. Bölüm	
İnşaatçılıktan dökümcülüğe	129
<i>(İş hayatı)</i>	
5. Bölüm	
Sanayicilikten Vakfa	205
<i>(Geçiş dönemi)</i>	
6. Bölüm	
Eğitime ve sağlığa adanan yıllar	225
<i>(Vakıf işleri)</i>	
7. Bölüm	
Hayırseverliği ve Ödüller	301
Ahmet Baysal ve ailesinin yaptırdığı eserlerden bazıları.....	323
Kaynaklar.....	329
Dizin.....	333

İkinci baskıya önsöz

Hayatımın anlatılmaya çalışıldığı *“Hayırların Mühendisi”* isimli kitabın yazarı, değerli akademisyen Sayın Selami Özsoy dün bana birinci baskısı tükenen kitabın ikinci baskısının Bolu Ticaret ve Sanayi Odası tarafından yapılacağı haberini verdi. Tabiatı ile çok mutlu oldum: *“Demek kitap okunuyordu ki, ikinci baskıya ihtiyaç duyulmuştu.”* Zira başlangıçta basım için iznimi almakta ısrarlı olan Selami hocaya *“Hayatım kimsenin ilgisini çekmez, okuyan olmaz, boşuna para yatırmış olursun”* diye karşı çıktığımı hatırlıyorum.

İkinci memnuniyetim ise bir tesadüf neticesi zuhur etti: Üniversitenin 2018-2019 Akademik Yılı'nın açılış gecesinde -22 Ekim 2018 Pazartesi- Rektörlük Kongre Merkezi'nde bir caz konseri düzenlemişti. O gece hakikaten, tıklım tıklım dolu olan salonda, BAİBÜ ile Balıkesir Üniversitesi'nin müştereken hazırladıkları, 1950-1960 yıllarında dünyayı saran Amerikan klasik caz müziğinden oluşan muhteşem parçalar dinlendi. Hele eşim ve ben gibi yaşları ilerlemiş olanlar, kendilerini 60-70 yıl öncelerinde yaşadıklarının nostaljisinde buldular. Konser çıkışında arabamıza binip Bolu'ya dönecektik ki şoförümüz bana Rektör Sayın Alişarlı'nın bizi yandaki bir kafeterya-

da çaya beklediğini söyledi. Yorgun olmamıza rağmen davete icabet ettik. Uzun bir masa etrafında karşılıklı oturmuşlar, Rektör ve Bolu protokolünden, bazılarını ismen, bazılarını simaen tanıdığım birkaç değerli isim, eşleri ile caz konseri şeflerini ve bazı solistleri de aralarına almış, sohbet ediyorlardı. Biz girince kalktılar, aralarında yer açtılar. Baş köşede, çok eskiye dayanan tanışıklığımla samimi olduğum Bolu Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Türker Ateş ve eşi hanımefendi karşılıklı oturmuşlardı. Türker'in yanında Bolu İdare Mahkemesi Başkanı Turgut Delal ve eşi, tam karşımda da ilin başsavcısı Sayın Önder Yaman vardı. Girişimizle sohbet bana bazı sorulara doğru yöneldi ve yöneticilerden birinin eşi hanımefendi bana *"Ben zaten sizin hayatınızı anlatan Hayırların Mühendisi adlı kitabı okudum ve çok enteresan buldum"* dedi. Bunu duyan yanımdaki hanımefendi bana dönüp *"Ben de bulup okumak isterim"* deyince, mecburen ben de kitabın tükendiğini söylemek mecburiyetinde kaldım. Hakikaten bir müddettir isteyenler oluyor, bulduramıyordum. Bu konuşmaları duyan Türker bana döndü: *"Madem aranıyor Ahmet abi, biz de müsaade edersen oda olarak ikinci baskısını yapalım"* dedi.

Ben o konuşma orada kaldı sanıyordum. Meğer, dün Selami Özsoy'dan aldığım telefon, Türker'in o gece söylediklerinin lafta kalmamış olduğunu ve Selami'den müsaade alınarak ikinci baskıya karar verildiğini gösteriyordu.

Bu nedenle Sayın Türker Ateş'e ve onun teklifini olumlu karşılayan Bolu Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu üyelerine en samimi teşekkürlerimi sunuyorum.

Bana bu 2. baskı haberini veren Sayın Selami Özsoy'dan aynı telefonda bir de ricam oldu: Bolu Belediye Başkanlığı'nın, hem amcam İzzet Baysal'ı hem de beni, *"Köroğlu ve Ayvaz"* benzetmesi başlığı altında Sayın Hüseyin Tuncay'a yazdırdığı

bir kitap vardı. Orada anlattığım bir anekdotu Özsoy'un kitabına nakletmeyi unutmşum. 2-3 sayfa kadar tutan, benim için kıymetli bir anı idi. "Fiyasko" kelimesi ile tarif edebileceğim bu başarısız maceramı oradan alıp, "Hayırların Mühendisi" kitabının, münasip göreceği bir yerine monte edilmesini rica ettim. Başarabilirse mutlu olurum.

Kitap roman gibi uzundur, fakat yazarının akıcı ifadesi ile okunabilir olduğunu samimiyetle söyleyebilirim. Beni ve İzzet Baysal'ı insan olarak tanımak ve Vakfımızı yakinen bilmek isteyenlere okumalarını öneririm. Kim bilir belki 3. baskı ümidiyle...

Ahmet Baysal,
İstanbul, Yakacık
17 Ocak 2019

Sunuş

Ortaokuldan öğretmenim, İzzet Baysal Vakfı'na önemli hizmeti geçmiş Mustafa Yaman, bundan dört yıl önce şimdi elinizde olan bu kitabın teklifini getirdiğinde önce gözüm korkmuştu.

Biliyordum ki, Bolu'da efsane gibi dilden dile anlatılan hayırların sahibi İzzet Baysal'dı; ancak arkasındaki güçlü el yeğenine aitti. Ahmet Baysal'ın hayatı, İzzet Baysal'ın iş ve vakıf hayatının büyük bölümüyle keşiliyordu. Aslında anlatılması gereken, bir bakıma İzzet Baysal'ın ve vakfının da hikâyesiydi.

Bu hikâyede -biri gizli- iki kahraman vardı:

Biri hayırların sahibi ve "mimarı" İzzet Baysal... Dięeri planlayıcısı ve "mühendisi", oğlu gibi gördüğü yeğeni Ahmet Baysal...

Yazmaya başladıktan sonra aslında işimin o kadar da zor olmadığını gördüm; çünkü hayatını yazdığım insan, kalemine sağlam bir yazardı da... Onun kaleminin gücünü, iş ve vakıf hayatı boyunca yazdığı mektup, makale ve vakıfla ilgili yayınların yanı sıra bu kitabın yazımı aşamasında ortaya çıkan "Kırmızı Fırıldak" isimli hikâyeye kitabında da görmek mümkün...

Ahmet Baysal'ın bana iletlediği anı notlarının ortak bir özelliği vardı: Hepsini küçük düzeltmelerden sonra yayınlanabilecek nitelikte özenli ve akıcıydı. Yeniden düzenlemek yerine aynen kullanmak en doğrusuydu.

Bu kitapta *italik* olarak yer alan bölümler, Ahmet Baysal'ın kendi üslubuyla yazdığı anılarından doğrudan alındı. Görüşmelerimizle birlikte aylar geçtikçe aktardığı bu notların sayısı arttı ve dört yılın sonunda anılarla zenginleştirilmiş bir biyografi ortaya çıktı.

Ne var ki, kitabın yayımlanma aşamasında ummadığım bir istek geldi kendisinden:

“Sağlığında yayınlanması doğru olmaz; ama emeğim boşuna gitmesin dersen, ölümünden sonra düşünebilirsin. Ama unutma ki fazla ilgilenen bulamazsın; masrafların boşa gider!”

Israrlarıma rağmen kararından uzun süre vazgeçmedi. Ama en azından kitabın önsözünü yazmaya ikna edebildim. Sonraki sayfada bulacağınız ilk önsöz, 2012 yılının Mart ayında bana gönderdiği yazıdır.

Ancak -içeriği ikinci önsözde yer alan bir tesadüf sonucunda bu kitap, nihayet kahramanı ve okuyucularla buluşabildi.

Bu kararının yanı sıra, kitabın hazırlığı aşamasında gösterdiği yakınlık, sabır ve hayatıyla ilgili açık gizli her detayı paylaşırken duyduğu güvenden dolayı Ahmet Baysal'a ve değerli eşi Solmaz Baysal'a teşekkür ederim.

Bu teşekkürü bir defa da bir Bolulu olarak şehre kazandırdıkları onlarca eser için yapmalıyım. Kitap baskıya verilirken dahi, Bolu'ya iki anaokulu daha yapmayı planlıyorlardı.

Bir diğer teşekkür de kitap için beni yüreklendiren vakfın genel sekreteri Mustafa Yaman'a aittir. Yıllardır özenle oluşturduğu arşivindeki belgelerle sağladığı katkı için...

Bu kitapta, Türkiye’de 1950’li yıllardaki sanayileşme hamlesinde önemli rol oynamış ve 1980’li yıllarda bıraktığı işinden kazandıklarının hepsini doğduğu şehre yatırarak herkesin sevgisini kazanan bir sanayicinin arkasındaki güçlü elin hayatı anlatılıyor.

Umarım bu kitapta yazılanlar, ilkel ve acımasız çıkar kavgalarının yaşandığı bu sözde modern çağda ümit ışığı yakan İzzet Baysal ve yeğeni Ahmet Baysal gibi hayra ve iyiliğe adanmış yeni hayatların yaşanmasına ilham verir.

Selâmi Özsoy

Bolu, Haziran 2013

Birinci önsöz

Kendisi hakkında hazırlanan bir derlemeye insanın yazı yazması elbette tuhaf kaçacaktır. Ama değerli genç kardeşim, akademisyen ve araştırmacı Selâmi Özsoy'un ricasını kıramadım. Sağ olsun, beni tanıtılması gereken biri olarak görmüş ve hakkımda bildiklerini, görüşmelerimizden edindiklerini, gönderdiğim anı notlarından aldıklarını ve araştırarak bulduklarını derleyerek bir kitap haline getirmek zahmetine katlanmış. Sağlığında yayınlanmasını mahzurlu gördüm; zira en basitinden, hayatımın başkalarının ilgisini çekeceğini sandığım bir yanı yok! Buna rağmen hazırladığı ilk taslağı incelemem için bana gönderdiğinde, yazarlığının bir gereği olsa gerek, Selâmi bu sıradan kişiliği biraz "parlatarak" da olsa kitabını oldukça akıcı hale getirmesini bilmiş. Kim bilir belki bana öyle geldi!

Ricamı kırmadı; sağlığında yayınlamayacak! Benden sonra yayınlanır mı, onu bilmem.

Ancak bastırmayı o kadar aklına koymuş olacak ki, önsöz bile benden istedi; ben de onu kıramadım.

İkinci tuhaflık da burada: Birisinden, ölümünden sonra okunacak kendisi hakkındaki bir derlemeye bir önsöz yazması isteniyor!

Ne yazabilirim?

Selâmi Özsoy'u Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde rektörlüğün Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü'ndeki görevi esnasında tanıdım. Bolumuzdan, mütevazılığı ile "İzzet Baysal" ekolü, pırl pırl bir gençti.

Bu dönemde vakfın sekreteri Mustafa Yaman'la birlikte "İzzet Baysal ve Vakfı" ismini vereceğimiz kitabı hazırlıyorduk. 1987-2005 arası, vakfın "Halkın ve Ülkenin Hizmetindeki 18 Yıl"ının bir tarihçesi oluyordu. Mustafa da ben de basım işlerin yabancısıydık. Selâmi bu konuda bize çok yardımcı oldu, neredeyse birlikte çalıştık. Ben ve Mustafa konuları işliyor, bunların tasnifini ve sayfa düzenini ise Selâmi yapıyordu. Hatta sevimli eşinin de yazım hatalarının düzeltilmesine yardımcı olduğunu hatırlıyorum.

Sanırım ki Selâmi bu yakın ilişkiler içinde beni daha yakından tanımak imkânını buldu. Ama bunun başkalarını ne kadar ilgilendireceğine gerçekten şüpheliyim. Başta söylediğim gibi fazla "cılalamış."

Şunu hiçbir zaman inkâr etmedim ve etmiyorum: Vakfa gerek kuruluşunda gerekse icraatında beni mutlu eden yapıcı katkıları olmuştur. Hatta birçok uygulamada inisiyatif aldığımı, hatta sağlığında amcamı, bana gösterdiği güvenin gücüyle, büyük ölçüde yönlendirdiğimi söyleyebilirim.

Ama amcam İzzet Baysal olmasaydı ve tüm hayatı boyunca edindiği o helal birikimini bu hayırlara tahsis etmeseydi kim ne yapabilirdi? Ahmet Baysal ne yapabilirdi? Hatta acaba Ahmet Baysal bugün nerede olurdu?

Bugün birinin Ahmet Baysal'ı tanıtma ihtiyacı duyması dahi bu dünyadan bir İzzet Baysal'ın geçmiş olmasındandır.

Bu nedenledir ki bu derlemenin sağlığımda yayınlanmasını istemedim. Yanlış yargılanabilir ve bana olduğumdan

fazla değer verilmeye kalkanlar bulunabilirdi. Bu da beni üzdüğü kadar en fazla bu hayırların sahibi o büyük insanı üzerdi.

Herkes kesinlikle bilmelidir ki çok sevdiğimiz Bolumuza kazandırılan bu hayırların tek banisi, o bulunmaz insandır ve bu hayırların menşesinde yalnız ve yalnızca o vardır.

Ben sadece onun ne istediğini bilen yakını oldum ve onları yapmaya çalıştım.

Ahmet Baysal

İstanbul, Yakacık; Mart 2012

İkinci önsöz

Selâmi Özsoy'un hayatıyla ilgili kitabın yazımını, yaşamımın her detayına girmek istercesine yaptığı girişimlerle devam ettirdiğini biliyordum. Madem sağlığımda yayınlanmayacaktı, bunu biraz da memnuniyetle karşılıyordum. Bu arada her karşılaştığımızda kitabın bir an evvel basılmasına onay istemekten de geri kalmıyordu.

Ancak kararım kesindi.

Zira daha önce söylediğim gibi, amcamın önüne geçmek istiyormuşum gibi yanlış algılayanlar olabilirdi.

Kesindi ama... Ta ki 6 Mart 2013 akşamı Abant TV'de bir açık oturum programını izlememe kadar!

Orada sunucu Nebi Özdemir ile üniversitenin önceki rektörü Prof. Dr. Atilla Kılıç, bir gün önce yapılan ölümünün 13. yılının anma törenleri sonrasında İzzet Baysal'ı konuşuyorlardı. Yakacık'taki odamızda eşimle birlikte ilgi ile izlediğimiz iki saat kadar süren bir programdı. İzzet Baysal konuşulurken, bir ara benden bahsedilmeye başlandı. Ahmet Baysal'ın vakfın çalışmalarında her şeyi bilen ve faaliyeti yürüten kişi olduğu anlatılıyor ve Nebi Bey önceki rektöre şu soruyu soruyordu: "Üniversitenizden bir araştırmacı İzzet Baysal'ın hayatını an-

latan bir kitap yazdı. Ahmet Baysal'ın hayatı da yazılsa nasıl olur? Vakıf hakkında her şeyi bilen kişiyi henüz sağken kendi ağzından dinlemek ve bildiklerini kayda almak faydalı olmaz mı?"

Atilla Bey'in buna cevabı "Elbette çok faydalı olur. Vakfı yöneten kişiydi ve kendisi de amcasının peşinden gitmiş, Bolu'ya o da birçok hayır yapmıştır" mealinde oldu.

Selâmi Özsoy'un neredeyse dört seneden beri bu konu üzerinde çalıştığını bildiğimden bu konuşmayı içimden gülererek, müstehzi dinledim. Fakat sonrasında düşündüm: Demek ki, hayat hikâyemin bilinmesi bazıları tarafından zaruret olarak görülmeye başlanmış. Vakıf hakkında daha sağken bildiklerimin açıklanması isteniyor.

Hazırlanan kitap esasında, benim hayat hikâyemden ziyade Bolu'nun babası, her şeyini bu şehre adanmış, o büyük kişiliğin hayırların idamesi için kurduğu vakfının hikâyesi olmalıydı. En mühim özelliği ve diğer vakıflardan farklılığı da bu vakfın bir şehir halkına, Bolululara adanmış bulunmasıydı. Varlık da, yönetim de Bolululara bırakılmıştı.

O halde benden sonra vakfı yönetecek olan Boluluların benim yaşam hikâyemden ziyade bu kitapta benim ağzımdan vakıf hakkında her şeyi bilmeleri gerekirdi. Amcamın elini işten çektiği 1978'den sonra haftanın belirli günleri sırf benimle dertleşmek için fabrikaya gelişlerinde, paylaşmaya çalıştığı yalnızlığı yanında, vakıf ve yönetimiyle ilgili, vakfı yönetecek olan Boluluların bilmesi gereken mühim görüşleri vardı.

Bu arada Cenab-ı Hak bana, bir de ne zamandır hayal ettiğim haliyle bir Şükran Günü yaşama imkânı bahşetti: 11 Mayıs 2013 İzzet Baysal Şükran gününü ilk defa bürokrasiden arınmış, sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu halkın temsilcileri Bolu Kent Konseyi düzenliyordu. O günün şükran

yürüyüşünü ilk defa olarak, kaç senedir özlemini çektiğim bir büyük katılımla, on binleri aşkın Bolu halkı bir arada ve birbirimize kaynaşmış olarak gerçekleştirdik. Birbirimizin gözlerinde, onun “en büyük ödülüm” dediği sevgi pırıltılarını gördük.

Ve o gün ilk defa bir gerçeğin idrakinde oldum: Bana yönelmiş o mutlu ve sevgi dolu bakışlar esasında bana değil onaydı. İlk önsözde belirttiğim kuşkum boşunaydı: Bende beni değil onu görüyorlardı. Kimse onun önüne geçemez, kimse onun yerini almazdı.

O yoğun ve mutlu geçen Şükran Günleri’nin ardından İstanbul’a dönüşümde derhal Selâmi’yi aradım. Dört yıldır sürdürdüğü hayat hikayemi isterse artık istediği zaman yayınlatabilirdi. Bir tek şartım oldu: Gereğemi izah eden bu ikinci önsözümü de yer vermeliydi.

Ancak ben bir kere daha vurgulamak isterim: Bir İzzet Baysal olmasaydı bugün bir Ahmet Baysal’ın hikayesi de olmazdı.

Cenab-ı Hak herkese benimkiler gibi bir anne, baba ve amca nasip etsin.

Ahmet Baysal

Yakacık, 17 Mayıs 2013

Kaynaklar

Kitaplar

- Baysal, Ahmet. **Belgeleriyle Bir Üretimi Koruma Hikâyesi** (Tarihsiz), Yayınlanmamış derleme çalışması.
- Baysal, Ahmet. **Bir Vakıf Çalışmasından Anılar (İzzet Baysal Vakfı)**, Bolu: İzzet Baysal Vakfı Yayını, 1992.
- Baysal, Ahmet. **Kırmızı Fırıldak** (Hikayeler), Ankara: Phoneix Yayınevi, 2013.
- Bir Üniversitenin Kuruluş Öyküsü**, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi Yayını, 2002.
- Birand, Mehmet Ali; Reyhan Yıldız. **Son Darbe: 28 Şubat**, İstanbul: Doğan Kitap, 2012.
- İzzet Baysal Vakfı Resmi Senet**, Bolu: İzzet Baysal Vakfı Yayınları, 2000.
- İzzet Baysal ve Vakfı**, Bolu: İzzet Baysal Vakfı Yayınları, 2005.
- İzzet Baysal ve Vakfı**, Halkın ve Ülkenin Hizmetinde 25 Yıl, Bolu: İzzet Baysal Vakfı Yayınları, 2012.
- İzzet Baysal'ın Beğendiği Sözler**, İzzet Baysal Vakfı Yayınları, Bolu, 2003.
- Özdemir, Nurray. **Cumhuriyetin Öncü Sanayicisi İzzet Baysal**, Ankara: Phoneix Yayınevi, 2010.
- Taylor, Frederick W., **Bilimsel Yönetimin İlkeleri**, Türkçesi: Bahadır Akın, Konya: Çizgi Yayınevi, 1997.

- Cümel-i Hikemiye-i Türkiye (Türk Atasözleri)**, Derleyen: Hüseyinoğlu Ahmet Canip, Çeviri: Mustafa İzzet Baysal, İstanbul: Özbent Matbaası, 1984.
- Tuncay, Hüseyin. **Modern bir Köroğlu ve Ayvaz Hikayesi: İzzet Baysal ve Ahmet Baysal**. Bolu Belediye Başkanlığı Yayını. 2016.
- Yaman, Mustafa (2015) İzzet Baysal ve Vakfı 1987-2015, Bolu: Kemal Matbaası.
- Yaman, Mustafa (2016) Konuşmalar ve Yazılar. Bolu: Kemal Matbaası.

Gazete Haberleri ve Köşe Yazıları

- Akbal, Oktay. "Bir Sanayici Açıklıyor", **Cumhuriyet**, 25 Aralık 1976.
- Baysal, Ahmet. "Yaygın MESS Grevlerinin Altında Yatan Gerçek", **Son Havadis Gazetesi**, 15-16 Ekim 1976.
- Bolu Üçtepe Gazetesi**, "Üniversitemiz açıldı, hayırlı olsun" 15 Aralık 1992.
- Bolunun Sesi İnternet Sitesi**, "İzzet Baysal Vakfı Tüm Ülkeye Model Oldu", Erişim tarihi: 4 Temmuz 2011.
- Çölaşan, Emin. "Eli Öpülecek Adam: İzzet Baysal" **Hürriyet**, Mart 1997.
- Çölaşan, Emin. "Vatana Hizmetin Bedeli", **Hürriyet**, 16 Mart 1997.
- Dünya**, İzsal Döküm Sanayi Yüzde 25 İndirime Karşın 274 Milyon Lira Kar Etti", 30 Mart 1982.
- Güneş**, "Kârını zam yaparak değil fiyat indirerek arttırdı", 3 Nisan 1982.
- Hürriyet**, "Bir Şehrin İsyanı", 23 Mart 1997.
- Milliyet**, "50 Binden Fazla İşçi Dün İşbaşı Yaptı", 16 Eylül 1980.

- Pulur, Hasan. Olaylar ve İnsanlar, **Hürriyet**, 29 Aralık 1990.
- Tercüman**, “İlan Verip Açıklama Yapan Bir İşadamı Mahkemelik Oldu”, 5 Haziran 1976.
- Tercüman**, **Milliyet**, **Hürriyet**, “İzsal Döküm Sanayi A.Ş. Kamuoyuna Duyuru” (İlan), 20 Aralık 1976.

Belge ve Mektuplar

- Ahmet Baysal’ın Cumhurbaşkanlığı’na gönderdiği mektup, 11 Ocak 2010.
- Ahmet Baysal’ın Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Yahya Kemal Kaya’ya gönderdiği yazı, 13. 11. 1990.
- Bir Üretimi Koruma Hikâyesi, Ahmet Baysal’ın MESS Üyeliğinden İstifa Yazısı, 31 Mart 1980.
- Bir Üretimi Koruma Hikayesi, MESS Üyelerine Gönderilen “Göreve Talibim” Yazısı, 30 Nisan 1979.
- Bolu Belediye Meclisi’nin 24. 11. 2008 tarih ve 469 numaralı kararı.
- İzzet Baysal Vakfı Başkanı Ahmet Baysal’ın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a gönderdiği 5 Mayıs 2005 tarihli davet mektubu.
- İzzet Baysal Vakfı Başkanı Ahmet Baysal’ın Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’e 13.05.2005 tarihli, 60.15 sayılı mektubu.
- İzzet Baysal Vakfı Başkanı Ahmet Baysal’ın Yükseköğretim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Erdoğan Teziç’e 13.05.2005 tarih 60.14 sayılı mektubu.
- İzzet Baysal Vakfı kararları, Vakfın Yönetim Kurulu Karar Defteri.
- İzzet Baysal Vakfı Yönetim Kurulu’nun 12.05.2005 tarihli Basın Bildirisi.

Görüşme ve Toplantılar

- Ahmet Baysal ile Yapılan Görüşme, Bolu, 19 Aralık 2011.
Ahmet Baysal ile Yapılan Görüşme, Bolu, 25 Haziran 2008.
Ahmet Baysal ile Yapılan Görüşme, İstanbul, 11 Ağustos 2009.
Ahmet Baysal ile Yapılan Görüşme, İstanbul, 5 Ağustos 2008.
Ahmet Baysal ile Yapılan Görüşme, İstanbul, 6 Şubat 2008.
Ahmet Baysal ile Yapılan Televizyon Programı (Üniversiteniz, Köroğlu TV) Bolu, 4 Mart 2013.
Ahmet Baysal'ın Basın Toplantısı, Yer: İzzet Baysal Vakfı Bürosu, AİBÜ Rektörlüğü, Mayıs 2005.
Kazım Oksay ile Yapılan Görüşme, İstanbul, 6 Şubat 2008.
Süleyman Demirel ile Yapılan Görüşme, Ankara, 7 Şubat 2008.

Dizin

- 28 Şubat, 251, 252, 329
Abdullah Gül, 293, 294,
295, 296, 298, 299
Ahmet Eşmeli, 85, 237
Ahmet Necdet Sezer,
287, 290, 292, 293, 331
Alaaddin Yılmaz, 274,
276, 318
Ali Ercoşkun, 268
Ali Karaca, 255, 256
Arif Dereboylu, 132
Atilla Kılıç, 21, 292, 293,
294
Ayten Eşmeli, 85, 203
Behiye Hanım, 27, 30,
31, 34, 110
Cahit Avunduk, 287
Cahit Dinçtürk, 234, 237,
312
Canip Baysal, 254, 259,
271
DİSK, 151, 173
Düzce, 40, 63, 92, 109,
242, 246, 247
Ecevit, 156, 157
Emin Barın, 36, 89
Emine Baysal, 50, 52,
121, 122, 319, 323
Erdoğan Teziç, 277, 287,
331
Esin, 31, 107, 203, 265,
287, 288, 289, 290, 291,
320
Esin Avunduk, 203, 265,
287, 288, 289, 290, 320
Fahri Korutürk, 187
fittings, 88, 131, 140, 166,
167, 174, 218
Galatasaray, 36, 45, 53,
54, 55, 56, 57, 58, 59,
60, 61, 62, 65, 68, 69,
70, 72, 76, 79, 82, 83,
86, 87, 114, 123, 145
Gazi Üniversitesi, 233,

236, 237, 238, 240, 241,
242, 244, 331
Gökhan Aydıner, 229, 237,
309
Göztepe, 50, 51, 74, 75,
107, 121, 127, 133, 134,
136, 302
Haluk Aksüyek, 89, 90,
106
Hasan Pulur, 183, 191,
192, 193
Haymak, 167, 169, 174,
186, 214, 217
Hayri Coşkun, 283, 293,
295, 297
Hülya Koçyiğit, 138, 139
Hüseyin Çelik, 279, 281,
282, 284
İlhan Bağışgil, 34, 49, 84,
237, 305, 306, 317
İlyas Akat, 86
İzsal, 84, 85, 86, 122, 127,
143, 150, 151, 152, 153,
156, 157, 158, 160, 164,
166, 167, 168, 169, 171,
173, 174, 177, 179, 180,
183, 184, 185, 186, 187,
188, 189, 193, 194, 203,
211, 212, 215, 216, 218,
221, 248, 301, 305, 330,
331

İzzet Baysal, 1, 4, 5, 13,
15, 18, 21, 22, 23, 28,
34, 37, 48, 49, 52, 54,
80, 81, 82, 84, 85, 86,
88, 107, 110, 111, 119,
120, 123, 128, 129, 130,
131, 132, 139, 141, 143,
148, 149, 150, 151, 155,
160, 167, 169, 174, 176,
193, 194, 195, 201, 202,
203, 206, 207, 209, 210,
211, 212, 213, 214, 215,
218, 219, 221, 222, 223,
224, 225, 226, 227, 229,
230, 231, 232, 233, 234,
236, 237, 238, 240, 241,
242, 243, 244, 245, 246,
247, 248, 250, 252, 254,
255, 256, 257, 258, 259,
261, 262, 263, 264, 265,
266, 268, 269, 270, 271,
272, 273, 274, 275, 277,
279, 280, 281, 282, 287,
288, 290, 291, 292, 293,
295, 296, 297, 298, 299,
300, 301, 304, 305, 306,
307, 308, 309, 310, 312,
313, 314, 317, 318, 319,
320, 321, 329, 330, 331,
332

Kamuran Alagözoğlu,

- 288, 293
Karacasu, 34, 35, 37, 38,
40, 46, 271, 287
Kazım Oksay, 211, 237,
267, 332
Kemal Daysal, 184, 185,
186
Kemal Güçlüol, 237, 248,
255
Kemal Türkler, 169, 178,
179, 186
Kenan Evren, 188, 189,
224
Maden-İş, 143, 151, 152,
153, 154, 156, 157, 161,
164, 169, 172, 173, 178,
179, 183, 184, 185, 186
Mebrure Bağışgil, 50, 85,
271, 302, 305, 306
Mehmet Baysal, 32, 34,
35, 36, 48, 49, 50, 52,
73, 80, 81, 84, 88, 109,
110, 120, 121, 122, 127,
129, 130, 138, 205, 208,
209, 301, 302, 303, 305,
306, 309, 311, 316, 317,
322, 323, 325, 327
Mehmet Yazar, 165, 181,
182
MESS, 155, 160, 164, 166,
169, 171, 172, 173, 174,
175, 176, 177, 178, 179,
180, 183, 184, 186, 187,
217, 330, 331
Mesut Kalaycıođlu, 212,
217
Mudurnu, 109, 110, 111,
312
Mustafa Gültopu, 85,
237
Mustafa Kalemli, 209
Mustafa Yaman, 13, 14,
18, 212, 220, 234, 235,
237, 268, 271, 272, 274,
296, 312
Mükerrem Erdiñç, 203
Mükerrem Gültopu, 85
Müzeyyen Gültopu, 85,
212, 217
Necdet Gören, 212, 217,
237, 274, 275
Necmettin Erbakan, 248,
254, 275
Nejat Eczacıbaşı, 165, 183
Nihat Bilgen, 256
Şerafettin Erbayram,,
212, 217, 220, 237, 274